

אותן בדגמים שבסטודיו שלו, נראות כלקוחות מסרט הוליוודי מפואר. אבל אנשים פשוט לא יודעים כמה קל ופשוט, ולא יקר, להפוך את תל-אביב לעיר חלוצית. מית, בדיוק כמו הוליווד, טוען גודר-ביץ.

כך מעניינת, למשל, תוכניתו לעיר ה-עתידי. על גבי התוכנית כתב גודרביץ את עיקריה, בכמה שורות חרוזות: "רצוי-תני לתכנן עיר חדשה, שתתן תשובה לצירי פיות השעה, ותביא בחשבון את הקדימה ואת שאר הרוח, שהשתנו מאז בנייתן של עיירות-הפיתוח." ככלל, משתדל גודרביץ בתיכנוני עיר-העתיד שלו שלא ליצור הצטלבויות-כבישים, והוא אומר: "ההצ-טלבויות היא גם מיפגש וגם מיפגע, היא המקום הטיבעי שבו קורים דברים, גם תאונות."

לטייל בלי

ביטוח-חיים

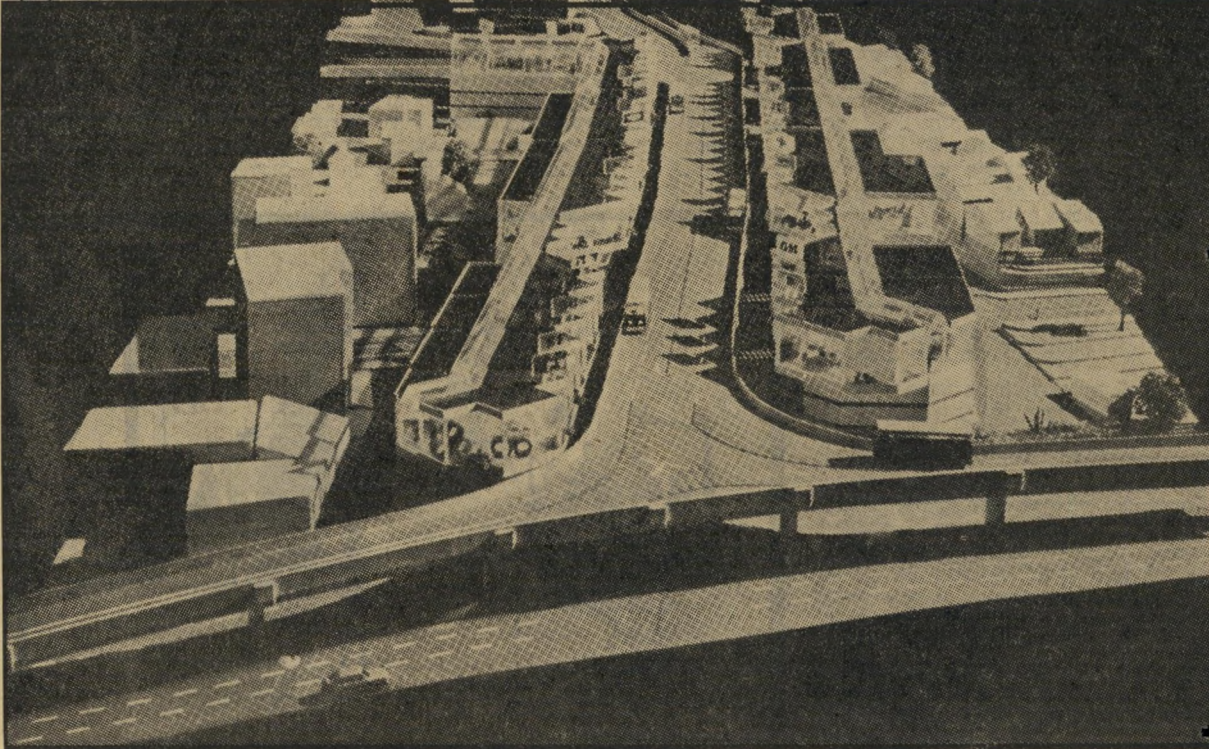
אחת ההצעות המקוריות שלו היתה להקים, בכניסה לתל-אביב, מיגרשי-חנייה גדולים, שבהם יהוייבו אנשים ש-אינם אזרחי העיר להתנות את מכוניר-תיחם, מי שירצה להיכנס לעיר עם המ-כונית שלו, יצטרך לשלם סכום-כסף סימי-לי, בכסף זה אפשר יהיה לבצע את כל שאר הצעותי. למשל: "לסלול שבילים מבטון שיוליכו מתוף שרתון אל תוך המים, ולהרים את הכבישים ליד כיכר דיזנגוף, כך שבני-אדם יוכלו לטייל בכיכר מבלי לעשות קודם-לכן ביטוח-חיים." ועוד תוכניות ארוכות ומפורטות לו, שדגמים

ליוניסקי עומדים, על-פי תיכנוני העירייה, להיות מפונים מבתי-הם, כיוון שהרעש והזיהום במקום בלתי-נסבלים. אחת הבעיות של אנשי העירייה מה לעשות בבתים לאחר שיפונו הדיירים.

מבט דהיום
כך נראית כיום הכניסה הדרומית לעיר תל-אביב, העוברת ליד ה-מיבנה שיועד לשמש כתחנה-המרכזית החדשה. תושבי הרוב

שלהן גודשים את הסטודיו שלו עד אפס מקום.

ישראל גודרביץ מודע לכך שהמעבר משלב ההצעות, ואפילו אם הן מועלות בהתנדבות, לשלב של ביצוע ומעשים הוא רחוק, אולם הישגיו בעבר מוכיחים כי מילחמותיו במוסדות שונים, לא-דווקא ארכיטקטוניים, מסתיימות בדרך-כלל ב-ניצחונו.

עיר-החלום

של הנץ

זכותו זוקף גודרביץ, את שינוי פני הכפר בישראל, "כשבאתי ל-מישרד-השיכון התחלתי נלחם במיבנה ה-בלתי-מסודר והמבולגן של כפרים ומרשבים בארץ." נזכר גודרביץ, שבצעירותו עבד גם שנים אחדות ביפאן וקנה לו שם של אדריכל יפאני מצליח בעולם כולו. "כיום, הכפרים החדשים שאני תוכנתי הם נוחים יותר, כשהרעיון המרכזי הוא: הבתים ב-קבוצות של ארבעה, ובמרכז מיבנה אחד, שבו מרוכזים כל מוסדות-הציבור."

בימים אלה עומד להיחנך בעיר ימית, אשר בפיתחת רפיח, פסל שעיצב ישראל גודרביץ עבור אוגדת השריון. גם את העבודה הזו ביצע בהתנדבות, ועשה ב-ימית ימים ולילות, בפיקוח על הקמת ה-יצירה המונומנטאלית.

"בסך-הכל, מסכם גודרביץ, אני רואה את עצמי כנץ למיקצועי, וכמו נץ קשה-עורף, גם אני לא אוותר, ואלחם עד ש-אראה תל-אביב חדשה, וזאת תהיה עיר-חלום!"

מות למוצרים, עשויה זכותי, כך שכל העוברים בדרך יוכלו לחוות במוצרים ובמוצגים. התמונה למטה ממחישה היטב את כוונת רעיונו. לדעתו ישמש הדבר סרטי-פרסומת מעולה ליצרים.

מבט לעתיד
כך רואה האדריכל גודרביץ את הכניסה הדרומית לעיר תל-אביב, גודרביץ הציע לעירייה להקים בדירות שיפונו גלריה של פירסו-

